Když jsi zran□ný

By David Wilkerson

December 1, 1978 Tak či onak jsme zran□ni všichni. Všichni jsme na té samé lodi. I ta sm□jící se, lehkovážná, bezstarostná parta je zran□ná. Snaží se skrýt svá zran□ní pitím a vtipkováním – ale tím zran□ní nezmizí.

Kdo je zran□ný? Rodiče marnotratného syna nebo dcery. Miliony rodič□ jsou hluboce zran□ní dít□tem, které odmítlo jejich radu. Tito milující rodiče se trápí kv□li podvád□ní a p□ečin□m dít□te, které bylo kdysi jemné a ukázn□né.

Ob□ti rozbitých domov□ jsou zran□né. Opušt□ná manželka, kterou manžel opustil kv□li jiné žen□. Manžel, který ztratil lásku své manželky. D□ti, které ztratily své bezpečí.

Jiní jsou sužováni nemocemi – rakovinou, nemocemi srdce a nesčísln□ dalšími lidskými nemocemi. Slyšet od léka□e: „Máte rakovinu – možná zem□ete!“ musí být d□sivé. Ale mnozí, kdo čtou toto poselství, zažili takovou bolest a muka.

Milenci se rozcházejí. P□ítel nebo p□ítelkyn□ odchází a pošlapává to, co bylo kdysi nádherným vztahem. Všechno, co za sebou zanechává, je zlomené, zran□né srdce.

A co takový nezam□stnaný? Zoufající si jedinec, jehož sny se zhroutily? Invalida, člov□k neschopný vycházet z domu? V□ze□? Homosexuál? Alkoholik?

To je pravda! Tak či onak – všichni jsme zran□ní. Každý člov□k na zemi si nese své b□emeno bolesti a zran□ní.

Neexistuje žádný fyzický lékKdyž jsi hluboce zran□ný – žádný člov□k na této zemi nedokáže umlčet ty vnit□ní strachy a veliká muka. Ani ti nejlepší p□átelé nemohou doopravdy rozum□t bitv□, kterou procházíš, nebo zran□ní, které t□ postihlo.

Jen B□h dokáže zastavit vlny deprese a pocity osam□losti a prohry, které t□ p□emohly. Jedin□ víra v Boží lásku m□že zachránit zran□nou mysl. Potlučené a zlomené srdce, které trpí v tichosti, m□že být uzdraveno jen nadp□irozenou činností Ducha svatého – a bez Božího zásahu skutečn□ nic nefunguje.

B□h musí vstoupit a p□evzít moc. Musí naše životy v kritickém bod□ pozastavit a rozev□ít svou milující náruč a vzít to zran□né t□lo a mysl pod svou ochranu a do své péče. B□h se musí p□iblížit co nejvíc jako pečující Otec a demonstrovat, že tam je a jedná, že činí opat□ení, aby se všechno obrátilo k dobrému. Svou vlastní mocí musí rozptýlit bou□kové mraky – vyhnat zoufalství a depresi – set□ít slzy – a nahradit bolest a žal pokojem v mysli.

Proč já – Pane?To, co zra□uje nejvíc, je ta v□c, že ty víš, že tvá láska k Bohu je silná – ale jak se zdá, nem□žeš pochopit, o co se B□h ve tvém život□ snaží, co chce vyt□íbit. Kdybys byl k Jeho lásce chladný, tak bys dokázal pochopit, proč jsou tvé modlitby bez odpov□di. Kdybys utíkal od Boha, asi bys rozum□l, proč na tebe stále p□icházejí zkoušky a krutá trápení. Kdybys byl ztroskotanec, h□íšník, který pohrdá Božími v□cmi, mohl bys začít v□□it, že si zasloužíš šeredn□ trp□t. Ale ty neutíkáš – žádným zp□sobem Ho neodmítáš. Toužíš činit Jeho dokonalou v□li. Toužíš Mu sloužit vším, co je v tob□. A proto je tvé zran□ní tak vysilující. Vyvolává v tob□ pocity, že je s tebou n□co strašn□ špatného. Pochybuješ o své duchovní hloubce, a občas pochybuješ i o svém duševním zdraví. Odn□kud z hlouby tvého nitra šeptá hlas: „Možná jsem n□jak vadný! Možná tak strašn□ trpím kv□li

tomu, že ve mn B h nic moc dobrého nevidí! Musím být tak mimo Jeho v li, že m musí potrestat, abych byl poslušný.“

P átelé se tak intenzivn snaží pomoci!Potlučené nebo zlomené srdce je p vodcem nejmučiv jší bolesti, jakou lidstvo zná. V tšina ostatních lidských zran ní jsou pouze fyzická. Ale srdce, které je zran né, musí unést bolest jak fyzickou, tak duchovní. P átelé a milovaní mohou pomoci utišit fyzickou bolest zlomeného srdce. Když tu jsou, sm jící se, milující a pečující, fyzická bolest se zmír uje a je tu dočasná úleva. Ale p ichází noc a s ní hr za duchovních muk. Bolest je vždy horší v noci. Samota dopadá jako mrak, když se schová slunce. Zran ní exploduje, když jsi docela sám a snažíš se najít zp sob, jak se vypo ádat s t mi vnit ními hlasy a strachy, které se stále vyno ují.

Tvoji p átelé, kte í skutečn nerozum jí tomu, čím procházíš, nabízejí všechna možná snadná e šení. Nakonec s tebou ztratí trp livost. V tšinou jsou v té dob š astní a bezstarostní a nedokážou porozum t, proč to prost „nep ekousneš.“ Podezívají t , že si libuješ v sebelítosti. P ipomínají ti, že sv t je plný zran ných lidí se zlomeným srdcem, kte í to p ežili. Ješt ast ji se cht jí modlit „jednorázovou, vše léčivou, vše e šící“ modlitbu. íkají ti, abys „uvolnil svou víru, nárokoval si zaslíbení, vyznával vyléčení, a nechal své zoufalství daleko za sebou.“

To všechno je dobré a správné, ale je to kázání, které obvykle p ichází od k es an , kte í ve svých vlastních životech nikdy mnoho utrpení nepoznali. Jsou podobní „d tským opatrovník m“ Joba, kte í znali všechny odpov di – ale nedokázali ulevit jeho bolesti. Job o nich ekl: „Vy všichni jste léka i marní.“ Díky Bohu za p átele, kte í to myslí dob e, ale kdyby m li zažít tvá muka jen na jednu hodinu, mluvili by jinak. Jen jednou je postav na své místo, aby cítili, co cítíš ty, aby zažili tu vnit ní bolest, kterou snášíš, a íkali by ti: „Jak to v bec m žeš zvládnout? Nedokázal bych se vyrovnat s tím, čím procházíš?“

Čas nic neuzdraví!Potom je tu to prastaré klišé: „Čas všechno uzdraví.“ íká se ti tím, abys to nechal plavat, nasadil si úsm v a čekal na čas, jako na anestetikum pro svou bolest. Ale já mám podez ení, že všechna tato pravidla a klišé o osam losti razí š astní, nezran ní lidé. Zní to dob e – ale není to pravda. Čas nic neuzdraví – jenom B h uzdravuje.

Když jsi zran ný, čas jenom zv tší tvoji bolest. Dny a týdny ubíhají a trápení z stává. Zran ní neodchází, bez ohledu na to, co íká kalendá . Čas možná zatlačí bolest hloub ji do mysli, ale jedna nepatrná vzpomínka to všechno m že vynést na povrch.

Pravdou je, že ti moc nepom že, když víš, že k es ané trp li d ív než ty – b hem všech dob. M žeš se ztotožnit s trpícími biblickými postavami, lidmi, kte í p ežili hrozné Boží soudy a bolestná soužení. Ale v domí toho, že jiní procházeli velkými boji, neutiší zran ní ve tvé hrudi. Když čteš, jak vyšli vít zn ze svých bitev – a ty stále ješt ne – tak to pouze p idá tvému trápení. Zp sobí to pocit, jako by oni byli velice blízko Bohu, když dostali takové odpov di na své modlitby. A cítíš se nehodný Pána, protože tv j problém jen skomírá – navzdory všemu tvému duchovnímu úsilí.

Dvojí trápení!Lidé jsou z ídka zran ni jen jednou. V tšina t ch, kdo jsou zran ní, ti mohou ukázat také další rány. Bolest se kupí na bolest. Zlomené srdce je v tšinou k ehké, jemné srdce. Je snadno zlomené, protože není chrán né tvrdou sko ápkou. Srdce s tvrdou sko ápkou si plete jemnost se zranitelností. Tichost je považována za slabost. Úplné sebevydání se jiným je myln považováno za „p ílišné p ehán ní.“ Srdce, které se nebojí p iznat svou pot ebu lásky, je nesprávn posuzováno jako „p íliš sexuáln zam ené.“

Z toho vyplývá, že jemné srdce, které se natahuje po lásce a porozumění, je často nejsnadnější zlomit. Srdce, která jsou otevřená a důvěřivá, jsou obvykle těmi, která jsou nejvíce zraněná. Tento svět je plný mužů a žen, kteří odmítli lásku nabízenou jim ze srdce, které je jemné a něžné. Tato silná srdce s tvrdou skořápkou, která nikomu nedůvěřují – srdce, která dávají tak málo – srdce, která vyžadují neustálé dokazování lásky – srdce, která jsou vždy vypočítavá – srdce, která vždy manipulují a jsou samoobslužná – srdce, která se bojí riskovat – tato srdce jsou zřídka zlomená. Nemohou být zraněná, protože tu není nic, co by bylo možné zranit. Jsou příliš pyšná a sobostředná, aby komukoliv jinému dovolila, aby jim jakýmkoliv způsobem působil bolest. Sami působí žal, lámou jiná srdce a pošlapávají křehké duše těch, kdo se dotýkají jejich života – jen proto, že jsou hloupí a tupí ve svých srdcích, myslí si, že by každý měl být jako oni. Tvrdá srdce nemilují slzy. Nenávidí smluvní závazky. Cítí se přidušeni, když se po nich žádá, aby se sdíleli ze svého vlastního srdce.

Ti, kdo lámou srdce, nevyváznou snadno!Část bolesti, kterou musí zlomené srdce snášet, je myšlenka, že viníci, ti, kdo způsobili ten hluboký žal, z toho lehce vyjdou. Srdce říká: „Já jsem ten zraněný a zarmoucený – přesto jsem tím, kdo platí cenu. Viník vyvázne se zdravou kůží – když by měl zaplatit za to, co udělal.“ Takový je problém kříže – obvykle je ukřižován ten nepravý. Ale Bůh uchovává knihy a v Den soudu budou knihy vyváženy. Ale i v tomto životě zaplatí ti, kdo lámou srdce a zraňují lidi, vysokou cenu. Bez ohledu na to, jak se snaží ospravedlnit své zraňující jednání, se nemohou zbavit pláče a volání těch, kterým způsobili zranění. Podobně jako krev Ábela volá ze země – může volání zlomených srdcí proniknout bariéru času a prostoru a terorizovat ta nejtvrdší srdce. Většinu zranění obvykle způsobí naprosto jednoznačné lži. A každý lhář musí být nakonec pohnán před soud.

Existuje balzám na zlomené srdce? Existuje uzdravení pro tato hluboká vnitřní zranění? Mohou se rozlámané kousíčky dát zase dohromady a učinit srdce ještě silnějším? Může člověk, který poznal takovou bolest a trápení, povstat z popela deprese a najít nový a ještě mocnější způsob života? Ano! Rozhodně ano! A jestli ne, pak by bylo Boží slovo smyšlenkou a Bůh sám by byl lhář. Což není možné!

Dovolte, abych s vámi sdílel několik prostých úvah o tom, jak se vypořádat se svým zraněním.

1. Přestaň se pokoušet přijít na kloub tomu, jak a proč jsi byl zraněn! To, co se ti stalo, je velice běžné onemocnění lidstva. Tvoje situace vůbec není ojedinělá. Tak to v životě chodí. Je to lidská přirozenost. Ať už jsi spravedlivý nebo zlý, neznamená to v tuto chvíli vůbec nic. Všechno, na čem teď záleží, je tvoje ochota jít dál v Bohu a důvěřovat Jeho tajemnému jednání ve tvém životě.

Bible říká:

„Milovaní, nedivte se tomu přepalování – jež se mezi vámi děje, abyste byli vyzkoušeni – jako by se vám přihodilo něco zvláštního, ale radujte se z toho, že jste účastníky Kristových utrpení, abyste se s jásotem radovali i při zjevení jeho slávy“ (1. Petr 4:12–13).

Bůh neslíbil, že ti dá bezbolestný způsob života. Zaslíbil ti „cestu úniku.“ Slíbil, že ti pomůže nést tvou bolest. Sílu, která tě postaví zpátky na nohy, když tě překvapí slabost.

Nejspíš jsi udělal to, co jsi musel udělat. Pohyboval ses v Boží vůli – upřímně následoval své srdce. Šel jsi do toho s otevřeným srdcem, ochotný vydat sám sebe. Láska byla tvou motivací. Neukončil jsi předčasně Boží vůli – někdo jiný ano. Kdyby to nebyla pravda, nebyl bys tím, kdo je tak zraněný. Jsi zraněný, protože jsi se snažil být čestný.

Nedokážeš pochopit, proč to vybouchlo, když se zdálo, že je to od samého začátku vedené Bohem. Tvé srdce se ptá: „Proč B□h v prvé □ad□ dopustil, abych se do tohohle dostal, když v□d□l, že to nedopadne dob□e?“ Ale odpov□□ je jasná. Jidáš byl povolán Hospodinem. Byl p□edurčený, aby byl Božím mužem. Byl vybrán Spasitelem. M□l být Bohem mocn□ použitý. Ale Jidáš p□erušil Boží plán. Zlomil srdce Ježíše. To, co začalo jako nádherný, perfektní Boží plán, skončilo katastrofou, protože Jidáš si zvolil jít svou vlastní cestou. Na pýše a svéhlavosti ztroskotal fungující Boží plán.

Tak p□esta□ se všemi pocity viny. P□esta□ se odsuzovat. P□esta□ se pokoušet p□ijít na to, co jsi ud□lal špatného. To je to, co si myslíš, že má práv□ te□ pro Boha opravdu význam. Neud□lal jsi chybu – mnohem pravd□podobn□jší je, že jsi dal prost□ p□íliš mnoho. Podobn□ jako Pavel musíš □íci: „…i když čím více vás miluji, tím mén□ jsem milován“ (2. Korintským 12:15).

2. P□ipome□ si, že B□h p□esn□ ví, kolik m□žeš unést – a nedopustí, aby ses dostal do kritického bodu! Náš milující Otec □ekl:

„Nezachvátilo vás jiné pokušení než lidské. Ale v□rný je B□h, který vás nenechá pokoušet nad vaše možnosti, ale zp□sobí se zkouškou také východisko, abyste ji mohli unést“ (1. Korintským 10:13).

Nejhorším rouháním je myslet si, že za veškerým naším zran□ním a bolestí je B□h. Že je to nebeský Otec, který t□ cvičí kázni. Že si B□h myslí, že d□ív než budeš p□ipravený p□ijmout Jeho požehnání, pot□ebuješ ješt□ jedno nebo dv□ zran□ní srdce. Tak to není!

Je pravda, že B□h trestá ty, které miluje. Ale toto trestání je jen na čas a není určené k tomu, aby nás zranilo. B□h není p□vodcem zmatku v našem život□. Ani ty nejsi. Je to lidské selhání. Je to nep□ítel, který zasívá koukol na pole tvého snažení. Je to zklamání v n□kom jiném, kdo je ti blízký, kdo ztratil víru v Boha. Nep□ítel se nás pokouší zranit skrze jiné lidi, stejn□ jako se snažil zranit Joba skrze nev□□ící manželku.

Tv□j nebeský Otec t□ st□eží svým up□eným zrakem. Každý pohyb je monitorován. Každá slza se stáčí do láhve. On se ztotož□uje s každou tvou bolestí. Cítí každé zran□ní. A ví, kdy jsi byl vystaven p□ílišnému sužování od nep□ítele. Zakročí a □íká: „Dost!“ Když už t□ zran□ní a bolest nevede blíž k Pánu – když místo toho začíná upadat tv□j duchovní život – B□h vstoupí. Nedopustí, aby se Jeho dít□, které Mu d□v□□uje, potopilo kv□li p□ílišné bolesti a trápení duše. Když ti tvé zran□ní začíná škodit – když brání tvému r□stu – B□h musí jednat a na chvilku t□ pozvednout z boje. Nikdy nedovolí, aby ses utáp□l v slzách. Nedopustí, aby tvé zran□ní kazilo tvou mysl. Slíbil, že p□ijde práv□ včas, aby set□el tvé slzy a dal ti radost místo truchlení. Boží slovo □íká: „…z večera potrvá pláč, ale z jitra navrátí se prozp□vování“ (Žalm 30:5).

3. Když jsi nejvíc zran□ný, b□ž do své modlitební kom□rky a vyplač všechnu svou ho□kost Ježíš plakal. Petr plakal – ho□ce! Petr si nesl zran□ní, že zap□el pravého Božího Syna. Sám chodil po horách – plakal zármutkem. Tyto ho□ké slzy v n□m zp□sobily fantastický zázrak. Vrátil se, aby ot□ásl královstvím Satana.

Žena, která prod□lala amputaci prsu, napsala knihu s názvem: „Nejd□ív plač.“ Nedávno jsem hovo□il s p□ítelem, který se práv□ dozv□d□l, že má poslední stadium rakoviny. „První v□c, kterou ud□láš,“ □ekl: „Je pláč. Pláčeš, až ti nezbudou žádné slzy. Potom se začneš p□ibližovat k Ježíši, dokud nepoznáš, že t□ Jeho paže pevn□ drží.“

Ježíš se nikdy neodvrací od plačícího srdce. □ekl: „…srdcem skroušeným a pot□ebným, Bože,

nezhrzíš“ (Žalm 51:17). Ani jednou B□h ne□ekne: „Vzchop se! Povsta□ a vezmi sv□j lék! Zatni zuby a osuš své slzy!“ Ne! Ježíš sbírá každou slzu do své v□čné nádoby.

Jsi zran□n? Strašn□? Tak si posluž a plač! A plač dál, dokud slzy nep□estanou proudit. Ale a□ tyto slzy pramení jen ze zran□ní – a ne z nevíry nebo sebelítosti.

4. P□esv□dčuj sám sebe, že to p□ežiješ – vyjdeš z toho – a□ živý nebo mrtvý, pat□íš Pánu! Život jde dál. Byl bys p□ekvapen, kolik toho uneseš s Boží pomocí. Št□stí není život bez bolesti a zran□ní. V□bec ne. Pravé št□stí je učit se, jak p□ežít vždy jeden den navzdory veškerému smutku a bolesti. Je to učit se, jak se radovat v Pánu bez ohledu na to, co se stalo v minulosti.

Možná se cítíš odmítnutý. Možná se cítíš opušt□ný. Tvoje víra je možná slabá. Možná si myslíš, že jsi určen k odpočítávání. N□kdy t□ možná pohltí smutek, slzy, bolest a prázdnota – ale B□h je stále na tr□nu. On je stále B□h!

Sám si nem□žeš pomoci! Nedokážeš zastavit bolest a zran□ní. Ale náš požehnaný Pán k tob□ p□ijde – a svýma milujícíma rukama t□ vyzdvihne, abys op□t sed□l na nebeských místech. Osvobodí t□ od strachu z umírání. Zjeví ti svou nekonečnou lásku, kterou pro tebe má.

Vzhlédni! Dodej si odvahu v Pánu. Když t□ obklopí mlha a nevidíš žádnou cestu ze svého dilema – polož se zpátky do Ježíšovy náruče a prost□ Mu v□□. On to musí všechno ud□lat! On chce tvou víru – tvou d□v□ru. On chce, abys hlasit□ k□ičel: „Ježíš m□ miluje! On je se mnou! Nikdy m□ nezklame! On práv□ te□ všechno □eší! Já nebudu deprimovaný! Já nebudu poražený! Nebudu ob□tí Satana! Nep□ijdu o rozum, o duchovní zdraví ani neztratím sv□j sm□r! B□h je na mojí stran□! Já Ho miluji – a On miluje m□!“

Základní princip je víra. A víra odpočívá na jednom absolutním: „Žádný nástroj proti tob□ ud□laný nepoda□í se“ (Izaiáš 54:17).

Copyright/Omezení ší□ení: Tento datový soubor/tato publikace je výhradním vlastnictvím World Challenge, Inc. M□že být tišt□n/a v plném zn□ní pro osobní pot□eby, pro ší□ení v rámci rodiny nebo mezi p□áteli. Text nesmí být žádným zp□sobem m□n□n ani upravován a všechny kopie musí obsahovat toto prohlášení o copyrightu. Materiál nesmí být ve□ejn□ elektronicky p□enášen ani zp□ístupn□n prost□ednictvím FTP či webových stránek s výjimkou worldchallenge.org, davidwilkerson.org nebo tscpulpitseries.org.

© 1978 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771